

Glasilo župa Ličkog Osika
i Široke Kule

GODINA XI * BROJ 32 *

RUJAN * 2020 * 10 kn

PROVIDNOST

***Sveti Mateju,
moli za nas!***

Ove jeseni započet ćemo u našoj župi s „Godinom svetog Josipa“. Naime, 2020. navršilo se točno 150 godina otkako je papa Pio IX., proglasio sv. Josipa zaštitnikom cijele Crkve. Bilo je to proglašeno 1870., s dekretom „Quemadmodum Deus“. Sv. Josip je bio u ulozi Isusova zemaljskog oca i prečisti Marijin Zaručnik, zato je od Boga obdaren velikim milostima, te ga je papa proglasio zaštitnikom Sveopće Crkve.

Kao župa sv. Josipa, Lički Osik će organizirati devet mjeseci uzastopce, misu s prigodnom propovijedi i pobožnostima u čast sv. Josipu. Nastojat ćemo imati i tribine povodom godine sv. Josipa. Sjetimo se da je hrvatski sabor 1687., proglasio sv. Josipa zaštitnikom naše Domovine. Kao trajan spomen na tu odluku, 2008., na ulazu u Hrvatski sabor postavljen je reljef sv. Josipa, rad kipara Šime Vulasa.

Zagovor sv. Josipa vrlo je moćan kod svemogućega Boga! Njegov lik je u Bibliji skriven, ali tim više je djelatan. U litanijama sv. Josipa, imamo zaziv „Pokrovitelju svete Crkve“. Ako je pokrovitelj cijele Crkve, koliko tek ima značaj za jednu župu ili biskupiju! Zato pozivam svesrdno da mu se obraćamo i molimo njegov moćni zagovor kod Boga, kako za naše obitelji, našu župu i Biskupiju, tako i za sav narod.

Mnogi duhovni pisci govore da su ovo Marijina i Josipova vremena, u kojima oni pripremaju svoju Crkvu na za novi preporod. Kod posljednjeg ukazanja u Fatimi 13.10.1917., ukazao sve sv. Josip s Malim Isusom i oni su blagoslivljali sav svijet. Ta gesta je vrlo znakovita za ova vremena. Potreban nam je očinski blagoslov. Znamo kako je danas uloga očinstva i odgovornog roditeljstva u krizi. Zato ćemo prosiiti kroz ovih devet mjeseci zagovor sv. Josipa, da nam u ovim teškim vremenima pomogne. Uvjereno

smo da će svemogući Gospodin biti milostiv na naše vapaje u ovoj Godini sv. Josipa.

Svaki član Crkve, bez obzira na svoj životni poziv, mora nastojati biti svet. To je univerzalni poziv na svetost, na koju nas Crkva poziva. Što znači svetost, ako ne prakticiranje naše vjere, koja uključuje trajno obraćenje u sudjelovanje u životu Crkve.

Bog je s Josipom i Marijom započeo novu povijest. Vjerujemo da će se i naši životi po njihovu zagovoru početi mijenjati i zadobiti novi smjer. Ako želimo jednog dana doći u prisutnost Svemogućega Boga, onda se moramo vježbati živjeti u njegovoj prisutnosti već sada. Kada živimo pravim kršćanskim životom, tada možemo biti svjedoci drugima da je Krist živ, jer živi u nama. Sveti Josip nam može i mora biti izvanredno dobar uzor u svetosti. On je svaki dan bio s Isusom i uz Isusa. U svojim rukama ga je nosio, *vio ga u zagrljaj*. Brinuo se za Isusa, odijevao ga, pribavljao hranu i podučavao ga. Činio je sve što bi svako otac morao za svoju djecu. Ali, Isus je Sin Božji! Zato je on izlijevao svoju posvećujuću milost na Josipa, sve dok nije postao svet. To je i naš put: učiti od Josipa i Marije kako da budemo stalno u prisutnosti Isusovoj, tj. u prisutnosti Božjoj. (Program će voditi gen. vikar. mons. Marinko Miličević). Neka nas na ovome putu prati zagovor sv. Josipa.

Svakog 19., u mjesecu imat ćemo svetu misu u čast sv. Josipu s prigodnim programom. Počet ćemo u subotu 19., rujna 2020., u 18 sati.

Preporučujemo da se ove godine svakodnevno moli Posvetna molitva sv. Josipu, koju donosimo na koricama ovog časopisa.

Vaš župnik preč. Luka Blažević

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:

Luka Blažević

Glavni urednik:

Tomislav Klarić

Broj uredili:

Ivana Đapić

Milica Jerković

Jure Robert Nikšić

Đani Findrik

Tihomir Starčević

Tomislav Ratković

Lektura:

Prof. Katica Marković

Nakladnik:

Župa sv. Josipa Lički Osik

53201 Lički Osik

Tel. ++385-53-672-480

Fax.: ++385-53-639-257

email:

luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

IBAN

HR0323400091100145366

OIB 36093029456

Tisak: Alfa-commerce,

Zagreb

SADRŽAJ

Poruka biskupa za novu vjeronaučnu i šk. godinu	2
U Gospiću zaređena tri svećenika	5
U Senju ustoličeni novi kanonici	6
Kamen temeljac za samostan karmelićanki	7
Velika Gospa na Krasnom	8
Dan hrvatskih mučenika na Udbini	9
Proslava Duhova u Mušaluku	10
Slavlje Svete potvrde	11
Tijelovo	12
Slavlje Prve pričesti	13
Trideset godina svećeništva našeg župnika	14
Dan pobjede i domovinske zahvalnosti	16
Mala Gospa u Buniću	17
Proslava Matijeve	18
Svjedočanstvo	19
Darovi za crkvu od zadnjeg broja Providnosti	20

PORUKA MONS. ZDENKA KRIŽIĆA ZA NOVU VJERONAČNU I ŠKOLSKU GODINU

Draga braćo i sestre, dragi roditelji, djeco i mladi, dragi učitelji, vjeroučitelji, svećenici i suradnici!

Započinjemo novu školsku godinu u nadi da neće biti slična prethodnoj koja je bila izrazito burna, iscrpljujuća, kako učenicima, tako i roditeljima i nastavnicima. Najprije je, zbog štrajka nastavnika, izgubljeno mnogo školskih sati i dana, a potom je opasnost zaraze virusom Covid 19 prekinula normalno odvijanje nastave u učionicama.

Odgovorni iz Ministarstva pokušali su spasiti što se moglo, online nastavom posredstvom televizijskih ili internetskih programa, pa se postiglo, koliko se moglo, ali taj način nije sigurno mogao pružiti sve ono što bi se pružilo u učionicama. Koliko su učenici i studenti u ovim izvanrednim situacijama izgubili, nije moguće

precizno procijeniti ali, bez sumnje, puno. Želim ovom prilikom izreći iskrenu zahvalnost vjeroučiteljima i vjeroučiteljicama naše biskupije koji su požrtvovnim radom nastojali ublažiti štete ove situacije i učenicima prenositi, kako se moglo, navještaj vjere i kršćanski nauk.

Međutim, možda se ovom izvanrednom situacijom nije samo izgubilo nego i dobilo, naučilo. U životu najviše naučimo od samog

života. Prvenstveno naučimo kako u životu ne možemo sve predvidjeti, jer su uvijek moguća neugodna iznenađenja koja sve naše precizno zacrtane planove okrenu naglavačke. Nema stopostotne sigurnosti da ćemo i ostvariti ono što smo zacrtali. U životu je, stoga, važno prilagoditi se novim uvjetima - koliko god bili teški i neželjeni. Važno je znati prihvatiti da neke stvari mogu biti drukčije od naših želja i očekivanja. Život nam neće uvijek pružiti ono što želimo i sanjamo. Zbog toga se ne smijemo razočarati i, ne daj Bože, prezirati život. Važno je iz svake situacije izvući ono najbolje. Upravo nam korona virus pokazuje kako je čovjek, unatoč velikom naporu na svim područjima znanosti, vrlo krhak, slab, nesposoban adekvatno odgovoriti na izazove

određenih životnih kušnja. Sigurno ovo nije zadnja epidemija za koju čovječanstvo još nema pravog odgovora. Bit će toga još u budućnosti. Lijek će za korona virus vjerojatno pronaći, ali tko nam jamčiti da se u skoroj budućnosti neće pojaviti neki novi virusi koji će opet iznova uspaničiti svijet.

I ovdje je vidljivo kako zlo lako i brzo dođe, ali da bi ga se oslobodili potrebni su mjeseci i godine. Potres u Zagrebu trajao je desetak sekundi, a za saniranje štete

trebat će desetak i više godina. Tako je sa svakim zlom u našem životu: dogodi se brzo, a oslobađanje od njega ne ostvaruje se u jednom danu, nego to zahtijeva, kao što iz iskustva svi znamo, dugotrajniju borbu, naporan rad.

U borbi protiv zla prozvanog Covid 19, koju u našoj domovini predvodi Stožer civilne zaštite i Zavod za javno zdravstvo, mogli smo stalno slušati pozive koji su nam upućivani a od nas uvijek traže određenu samodisciplinu, odricanje, žrtve. Bez toga ne ide. Bez tih zahtjevnosti zlo ne možemo

pobijediti. To ne vrijedi samo za zlo spomenutog virusa, nego za svako zlo, za svaki grijeh. Zlo je takvo i iz našeg života neće nestati samo od sebe, nego samo uz našu tešku borbu. Ako se ne borimo, zlo će nas trovati, deformirati, a možda, i duhovno ubiti.

Jedno vrijeme, na početku epidemije, svi smo mi bili u svojevrsnoj izolaciji, stalno pozivani od Stožera da ostanemo doma, da što manje izlazimo i družimo se s drugima jer je virus izazvao paniku i nesnalaženje. To je zahtijevalo da se odrekemo mnogih navika, pa i onih dobrih, da prihvatimo živjeti i ponašati se drukčije, kao nikada do sada, što nas je opterećivalo i iscrpljivalo. Međutim, to vrijeme nije bilo prazno i besmisleno, nego pružalo je neke nove mogućnosti na koje prije nismo toliko računali, a koje su mogle obogatiti naš život. Za nas vjernike to je, prije svega, bila

mogućnost da posvetimo više vremena svojoj nutrini, molitvi i čitanju Svetog pisma, ali i drugim oblicima kreativnosti kroz koje je moguće doživjeti istinska otkrića samih sebe. Koliko smo to iskoristili, odgovor mora dati svatko samom sebi.

Nažalost, ono vrijeme jače izolacije bilo je mnogima jaka napast da se prepuste određenoj komotnosti, dosadi, alkoholu, bezvrijednim sadržajima na internetu i tako duhovno osiromaše i isprazne se. Ovo samo potvrđuje istinu da svaka životna situacija, bilo ugodna ili neugodna, daje mogućnosti - kako duhovnog obogaćivanja, tako i duhovnog srožavanja. U životu je uvijek tako.

Za mnoge obitelji, bila je to i velika prilika za življenje obiteljskog zajedništva, prilika da se provede više vremena s vlastitom djecom, prilika za jaču duhovnu i afektivnu povezanost unutar

obiteljskog doma. U svakom zlu postoji i poneka dobra prilika koju je potrebno otkriti i tako zlo pretvarati u dobro. S pravom se govori da su upravo te teške situacije

iz nas izvukle ili ono najbolje ili ono najgore. Svako zlo nam prouzroči neku patnju, u nečemu nas uskrati, ali u njemu je moguće jasno iščitati i poziv da postanemo bolji. Tako je i sa zlom epidemije s kojim se još uvijek borimo i ne znamo kakve će sve posljedice ostaviti - bilo

iznjedrila ta stanja trpljenja, neizvjesnosti i panike. Onda ćemo otkriti da virus nije ostavio samo žalosnu trulež nego i istinski humus iz kojeg je niklo puno dobrog koje će oplemeniti našu budućnost.

Korona virus još uvijek nije nestao, a nažalost, bit će i

na zdravlje ljudi, ili druge sektore života kao što su školstvo, ekonomija, radna mjesta i materijalni standard ljudi. A hoće li proizvesti nešto dobrog? Hoćemo li postati plemenitiji, solidarniji, velikodušniji, uslužniji, duhovniji? Ako se ovo dogodi, nećemo morati predugo oplakivati sve pošasti ovog vremena, nego ćemo se radovati onom novom, boljem, plemenitijem, što su

drugih virusa i zala, ali to nas ne smije obeshrabriti ili onesposobiti za uočiti i vidjeti ono dobro što je oko nas, ono dobro koje i sami možemo učiniti i drugima podariti. Moramo se u tom nastojanju svi ujediniti, a onda će dobro spontano potiskivati zlo.

Neka ova nada u dobro prožme srca, napose naše djece i mladih, da postanu još svjesniji kako i oni mogu

puno pridonijeti pobjedi dobra nad zlom u svakodnevnoj životnoj borbi. Neka budu svjesni da prošla školska godina nije bila izgubljena, nego bogatija novim iskustvom koje će biti dragocjeno za njihovu daljnju budućnost.

Neka ovo prepoznaju i svi nastavnici, roditelji, katehete i katehistice i započnu narednu školsku godinu s novim poletom, ne toliko s osjećajem da trebaju nadoknaditi puno toga što je propušteno, nego nadograđivati na nove temelje koji su utvrđeni mukama iz prošle školske godine. Što će nam sve donijeti ova školska godina ne možemo znati, ali strahovi ne smiju ugušiti entuzijazam i uvjerenje da ju je moguće učiniti dobrom i blagoslovljenom, bez obzira na sva moguća neugodna iznenađenja. Budućnost je u Božjoj ruci, a On ima rješenje za sve situacije.

Zaključujem sa željom i molitvom da nova školska godina bude uspješna, kako đacima tako i njihovim učiteljima, katehetama, roditeljima, i svima koji rade na intelektualnoj i duhovnoj izgradnji naše djece i mladih.

Gospić, 11. rujna 2020.

+ Zdenko Križić,

biskup gospićko-senjski

U GOSPIĆU ZAREĐENA TRI SVEĆENIKA

U okviru svečanog misnog slavlja u katedrali Navještenja BDM u Gospiću, u subotu 27. lipnja 2020. u 11,00 sati, biskup gospićko-senjski Zdenko Križić zaređio je za svećenike Gospićko-senjske biskupije trojicu kandidata: Brunu Lovakovića, iz župe Našašća Sv. Križa Trnava, Đakovačko-osječka nadbiskupija, Igora, Lulića iz župe Kraljice Svete Krunice u Zagrebu i Domagoja Tujmera, župe Bl. Alojzija Stepinca, Trnjanska Savica. Koncelebrirali su biskup u miru Mile Bogović, župnici ređenika vlč. Ivan Stipić, vlč. Anton Vukmanić i mladomisnik iz Domagojeve župe vlč. Marko Dominić, generalni vikar mons.

Marinko Miličević, kancelar i tajnik preč. Mišel Grgurić, župnik gospićki, preč. Mario Vazgeč, ekonom preč. Nikola Turkalj i još više od dvadesetak domaćih svećenika, asistirali su bogoslovi, posluživali ministranti. Ceremonijari bili su preč. Mišel Grgurić i vlč. Nikola Prša. Biskup je na početku istaknuo da je jedan od najradosnijih dana za svakog biskupa ređenje svećenika. Prvi put u dvadeset godišnjoj povijesti biskupije imamo tri svećenika. Zahvaljujemo Bogu i molimo da ostanu uvijek vjerni Bogu. Biskup je pozdravio roditelje, braću, sestre, djedove, bake, rodbinu i prijatelje koji su ih danas dopratili do oltara, posebno

njihove župnike. Pjevao je katedralni zbor pod vodstvom i uz pratnju na orguljama Franje Puškarić.

Vlč. Bruno Lovaković koji je đakonsku službu vršio u Gospiću, u ime novozaređenih zahvalio je biskupima mons. Zdenku Križić i biskupu u miru mons. Mili Bogoviću, roditeljima, rodbini, vjernicima – svima koji su im pomogli doći do oltara, ponajprije dragom Bogu, sa željom da njihov život bude trajni „Veliča“ Bogu.

Biskup je na kraju izrekao zahvalu i podijelio svečani blagoslov!

Slavlje se nastavilo u Pastoralnoj dvorani župe Lički Osik, uz svečani objed.

GSB

U SENJU SU USTOLIČENI NOVI KANONICI

Osnivanjem Gospićko-senjske biskupije u Gospiću, nastavio je i dalje postojati Senjski kaptol. U ponedjeljak, 6. srpnja 2020. okupili su se redovni kanonici kaptola „Svete Marije“ u konkatedrali Uznesenja BDM u Senju: prepozit mons. Mile Čančar, mons. Mile Pecić, mons. Tomislav Šporčić i kandidati za nove redovne kanonike - Richard Pavlić, Marinko Miličević i Nikola Turkalj te za začasne Luka Blažević i Silvijo Milin. Gospićko-senjski biskup mons. Zdenko Križić predvodio je molitvu Šestog časa.

Pročitano je čitanje iz Druge poslanice Korinćanima 12, 1-10. nakon koje je biskup izrekao prigodnu homiliju. Novi kanonici su potom ispovijedili svoju vjeru,

izrekli prisegu vjernosti i poslušnosti biskupu Ordinariju i senjskom kaptolu te pojedinačno pristupili pred bi skupa koji im je podijelio kanonička obilježja: birret, mocetu i kanonički križ. Nakon toga prepozit kaptola mons. Mile Čančar poveo je nove kanonike na njihova mjesta u konkatedralnom koru.

Biskup je na kraju čestitao novim kanonicima riječima: „Želim i vama i sebi ustrajnost u borbi i strpljivost sa slabostima koje treba ustrajno prikazivati Bogu da

bi naše praznine ispunio svojom milošću.“

Nakon službe uvođenja novih kanonika održana je u župnom uredu sjednica senjskog kaptola na kojoj su raspodijeljene dužnosti unutar kaptola i obveze sudjelovanja na određenim proslavama u biskupiji. Mons. Mile Čančar ostaje i dalje prepozit, mons. Mile Pecić

lektor, mons.

Tomislav Šporčić pokorničar, a novi kanonici – mons. Marinko Miličević teolog, preč. dr. Richard Pavlić kantor i preč. Nikola Turkalj kustos. Novi kanonici zahvalili su biskupu, a kanonik preč.

Richard Pavlić koji je ujedno i senjski župnik počastio ih je objedom.

GSB

U GOSPIĆU JE APOSTOLSKI NUNCIJ U HRVATSKOJ BLAGOSLOVIO KAMEN TEMELJAC SESTARA KARMELIČANKI

U utorak 14. srpnja 2020. u 11 sati, temelje novog samostana sestara Reda blažene Djevice Marije od gore Karmela, posvećenog Srcu Isusovu, u gradu Gospiću, blagoslovio je Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, u nazočnosti mnogih uzvanika koje u svojoj sljedećoj pozdravnoj riječi imenuje biskup domaćin Zdenko Križić.

Biskup Križić je srdačno pozdravio apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj mons. Giorgia Lingua, nadbiskupa đakovačko-osječkog mons. Đuru Hranića iz čije nam nadbiskupije dolazi zajednica redovnica karmeličanki, šibenskog biskupa mons. Tomislava Rogića, biskupa u miru mons. Milu Bogovića, kanonike Senjskog kaptola kao i sve svećenike i redovnike naše biskupije koji su jednostavno poduprli ovaj projekt. Da oni u tome nisu bili jednodušni ovaj projekt nikada ne bi započeo.

Iz samostana u Đakovačkoj Breznici došle su za ovu

prigodu četiri sestre karmeličanke iz tog samostana iz kojega će se jedan dio sestara za stalno preseliti u ovaj samostan. Možda koja i od njih ovdje nazočnih. Neka dobar Bog koji je započeo ovo dobro djelo vodi ga do njegovog potpunog ostvarenja.

Pozdravljam o. Darija Tokića provincijala Hrvatske karmelske provincije koja sa sestrama karmeličankama pripada istom Redu Blažene Djevice Marije od gore Karmela.

Pozdravljam i nazočne Sestre Srca Isusova koje djeluju ovdje u Gospiću i u Otočcu, a djelovale su, dok su imale više zvanja, u mnogim župama na teritoriju naše biskupije.

Pozdravljam sve predstavnike civilne vlasti s teritorija naše biskupije: Župana Ličko-senjske županije gospodina Darka Milinovića i njegove suradnike, gradonačelnika grada Gospića gospodina Karla Starčevića i njegove suradnike, gradonačelnika grada Senja gospodina Sanjina Rukavinu,

gradonačelnika grada Slunja gospodina Juru Katića. Pozdravljam i načelnike općina s teritorija naše biskupije kao i sve predstavnike važnih ustanova našeg grada i županije: školstva, zdravstva, policije, državnog arhiva i drugih.

Riječima: "Vjerujemo da je ovaj Karmel u Gospiću Božji dar cijeloj Lici, ovom ispaćenom narodu koji je unatoč tolikim žrtvama, sve do mučeništva, ostao vjeran Kristu Gospodinu i vjeri otaca. Tako neka bude! - završio je propovijed nuncij Lingua."

Nakon homilije nuncij je blagoslovio gradilište. Generalni vikar mons. Marinko Miličević pročitao je Povelju o današnjoj svečanosti koju su zatim, nuncij Lingua i biskup Križić položili u temelje budućeg samostana.

U znak zahvalnosti našem nunciju, nadbiskupu Hraniću i biskupu Rogiću pripremili smo jedan dar iz Like. Ovo je samo jedan mali znak zahvalnosti koji su predali dva muška člana i dvije ženske osobe gospićke župne zajednice u narodnim nošnjama. Predali su i cvijeće.

Nakon svečanog blagoslova slavlje je završilo Lijepom našom.

GSB

PROSLAVA VELIKE GOSPE NA KRASNOM

Na samu svetkovinu, u subotu 15. kolovoza, procesija sa svećenicima i kipom Gospe Krasnarske koju su nosile djevojke u narodnim nošnjama, u pratnji zastava braniteljskih postrojbi i župnih obilježja, krenula je iz svetišta do vanjskog oltara za euharistijsko slavlje koje je u 11 sati predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s generalnim vikarom Marinkom Miličevićem, kancelarom i tajnikom Mišelom Grgurićem, domaćim župnikom Stjepanom Zeba, njegovim bratom Perom Zeba, dekanom Tomislavom Šporčićem, ekonomom Nikolom Turkaljem, ravnateljem Caritasa Lukom

Blaževićem i svećenicima: Richardom Pavličem, Milom Rajkovićem, Jurom Ladišićem, Anđelkom Kaćunkom, Ivicom Miškulinom, Mariom Vazgečem, Herbertom Berisha, Nikolom Prša, Perom Jurčevićem, Domagojem Tujmerom, Pavlom Mokrim. Ostali svećenici su ispovijedali.

Okupilo se više tisuća hodočasnika. Pjevao je ujedinjeni zbor iz župa biskupije pod vodstvom Ivana Prpića Špika. Svirao je bogoslov Kristijan, a uključili su se sviranjem na violini Ivana Stanovicki i pjevanjem pripjevnog psalma njezin suprug Aleksej Stanovicki,

operni pjevač iz Zagreba i njihova djeca.

Na kraju sv. mise župnik Stjepan Zeba pozdravio je biskupa, svećenike, sve hodočasnike koji su došli s raznih strana, posebno pripadnike Specijalne policije Ajkule iz Rijeke koji od Trulovih greda pješače, kao i mnogi drugi i svima zahvalio na požrtvornosti i uključenju u proslavu svetkovine Gospe od Krasna.

Vlč. Pero Jurčević blagoslovio je hodočasnike nabožne predmete.

Sv. misu u 16 sati predvodio je i propovijedao ovogodišnji mladomisnik za Gospičko-senjsku biskupiju vlč. Bruno Lovaković.

PROSLAVA DANA HRVATSKIH MUČENIKA NA UDBINI

U subotu, 12. rujna 2020. ispred crkva Sv. Marko grob na Krbavskom polju, počela je proslava Dana hrvatskih mučenika s Križnim putem koji je u 9,00 sati predvodio biskup u miru mons. Mile Bogović. On je sinoć, na uočnicu, blagoslovio novopostavljene križeve na postajama ovog Križnog puta. Hodočasnici su se u molitvi penjali prema svetištu Crkve hrvatskih mučenika, od postaje do postaje. U 10,30 sati počelo je misno slavlje: nakon križa, bogoslova i ministranata u povorci su motoristi iz Kluba Veterana Kroatia nosili spomen kamenje s raznih stratišta za izgradnju Zida sjećanja u Spomen parku pokraj

crkve. Nakon njih pristupili su vanjskom oltaru svećenici i biskupi. Sveto euharistijsko slavlje predvodio je krčki biskup mons. Ivica Petanjek u suslavlju ostalih biskupa i svećenika.

Na početku je svima dobrodošlicu zaželio domaćin gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić.

Pjevanje su predvodili združeni zborovi Gospičko-senjske biskupije uz glazbenu pratnju bogoslova Kristijana Pajdakovića, pod ravnanjem Ivana Prpića - Špike.

Župnik i upravitelj svetišta vlč. Josip Šimatović na kraju sv. mise, u znak zahvalnosti, predao je biskupu mons. Petanku sliku Crkve

hrvatskih mučenika koju je naslikao Mišo Baričević.

Potom je biskup ordinarij Zdenko Križić zahvalio, ponajprije, predvoditelju euharistijskog slavlja na riječima koje nam je uputio te nastavio: „Zahvaljujem oćima biskupima i svima vama ovdje okupljenima sa željom da vam boravak ovdje bude nadahnuće te da u životu nikad ne osjetite patnju i ostavljenost. Neka vas Gospodin prati svojim blagoslovom da živite život djece Božje kako biste se jednog dana mogli pridružiti hrvatskim mučenicima.“

Slavlje je završilo himnom Lijepa naša domovina.

GSB

PROSLAVA BLAGDANA DUHOVA U MUŠALUKU

U nedjelju 31. svibnja proslavili smo blagdan Duhova u istoimenoj crkvi Duha

Svetoga u Mušaluku. Cijela Crkva taj dan slavi svoj

rođendan jer se Duh Sveti pokazao apostolima.

Svete misa u 9 sati slavljen je u Ličkom Osiku dok je svečana sveta misa u 11 sati slavljen u crkvi Duha Svetoga u Mušaluku.

Ova crkva je stara preko 300 godina i svjedoči pobjedi nad Turcima, a samu crkvu dao je sagraditi pop Marko Mesić nakon što je protjerao Turke iz Like 1700. godine.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je župnik preč. Luka Blažević.

SLAVLJE SVETE POTVRDE

U nedjelju 7. lipnja kada Crkva slavi Nedjelju Presvetog Trojstva na svetoj misi u 11 sati biskup mons. Mile Bogović podijelio je sakrament potvrde ovogodišnjim krizmanicima.

Uz biskupa koji je predvodio svečano euharistijsko slavlje, u koncelebraciji je sudjelovao domaći župnik preč. Luka Blažević i đakon vlč. Bruno Lovaković.

Prvo čitanje pročitala je krizmanica Lucija Butković, psalam je otpjevao župni zbor. Drugo čitanje pročitala je gđa. Željka Butković, a evanđelje je navijestio đakon vlč. Bruno.

Biskup Bogović je u svojoj propovijedi ohrabrio ovogodišnje krizmanike govorom o Presvetom Trojstvu i darovima Duha Svetoga. Presveto Trojstvo je tajna koju nikad nećemo moći otkriti do kraja. Znak Presvetog Trojstva radimo svaki put kada radimo znak križa, a to je i najkraća molitva s kojom možemo započeti i završiti dan. Danas slavimo svetkovinu Presvetoga Trojstva. To znači, klanjamo se jednome i jedinome Bogu

koji živi u tri sobe: Ocu i Sinu i Duhu Svetom.

Vječni, trojstveni Bog stanuje u našim srcima; ako ljubimo braću i sestre, tada imamo zajedništvo s Bogom, koji je "ljubav". "Ako vidiš ljubav, vidiš Presveto Trojstvo", tako to formulira sveti Augustin.

Stoga možemo kazati: Boga nitko ne može shvatiti, obuhvatiti, a ipak nam je blizu. Mi smo u živom jedinstvu s njime, ako čuvamo u srcima vjeru, nadu i ljubav i naš život izručimo Bogu. Marija, djevica i majka Božja, to je na jedinstven način uzorno živjela.

Tada primamo sve što trebamo za naš život i što nam služi za spasenje. Čovjek nalazi trajnu sreću samo kod Boga koji nas je iz ljubavi pozvao na život i koji nas je pozvao na ljubav prema Bogu i ljudima.

Na kraju svoje propovijedi biskup Bogović je svima približio treću božansku osobu - Duha Svetoga čije darove krizmanici primaju. Neka ti darovi budu putokaz u daljnjem kršćanskom životu!

Sakrament krizme primili su:

1. Lucija Butković
2. Luka Čačić
3. Karlo Hećimović
4. Ivica Hodak
5. Milan Hodak
6. Lana Jamičić
7. Ivan Jergović
8. Matea Knežević
9. Antonela Krpan
10. Sara Nikšić
11. Lana Peraić
12. Ivan Perković
13. Filipina Potnar
14. Paulina Brakus
15. Marija Crnković
16. Tea Drašković
17. Alen Marojević
18. Mario Martinović
19. Martha Miletić
20. Antonia Pleša
21. Marko Ribić

PROSLAVA TIJELOVA

U četvrtak 11. lipnja smo svečano proslavili blagdan Tijela i Krvi Kristove - Tijelovo. Sveto misno slavlje u 11 sati predvodio je župnik preč. Luka Blažević.

Ove godine nije bilo nažalost tradicionalne tijelovske procesije oko crkve zbog vremenskih uvjeta, makar je sve bilo postavljeno.

Blagdanom Tijelova želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom.

Veliki blagdan u katoličkom kalendaru poznat je pod imenom Tijelovo. Pun naziv tog blagdana je Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tim blagdanom želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom. To je tajna njegova utjelovljenja. Bog je postao čovjekom; jedan od nas, s konkretnim tijelom, u njegovim žilama teče ljudska krv. „U svemu

jednak, osim u grijehu“, reći će sveti Pavao o njemu.

Na današnji se blagdan sjećamo kako je Bog uzeo ljudsko tijelo da bi postao čovjekom. Bog je u Isusu svima nama dohvatljiv i blizak! Tajnu svojega utjelovljenja utkao je Isus na svojoj posljednjoj večeri u znakove kruha i vina, koji snagom njegove riječi postaju Tijelo i Krv Kristova, tj. sakrament euharistije, dar pričesti, hrana i piće. Posebno su pri tom naglašeni neki elementi tog sakramenta: kruh u obliku hostije, koji se pokazuje kod podizanja; kalež s vinom koji se jednako tako pokazuje vjernicima kao znak i dar.

Tijelovo želi osobito naglasiti istinu da je Isus pravi čovjek i pravi Bog. A kao čovjek da ima tijelo kao i mi. Ljudsko je tijelo dar, a isto tako obdareno mogućnosti da se daruje i razdaje.

SLAVLJE PRVE PRIČESTI

U nedjelju 14. lipnja u našoj župi bilo je posebno svečano. Šesnaestero djece po prvi puta primilo je Isusa u svoje srce u maloj bijeloj hostiji.

Svetu misu u 11 sati pod kojom je podijeljen sakrament euharistije predvodio je župnik preč. Luka Blažević.

Na svečanoj sv. misi, uz prigodne recitacije, djeca su aktivno sudjelovala na svečanoj sv. misi u kojoj su po prvi put primili Sv. Pričest.

Nakon propovijedi prvopričesnici su obnovili svoja krsna obećanja. Prije i nakon svete pričesti prvopričesnici su s nekoliko recitacija zahvalili dragom Bogu na neizmjernom daru koji su primili, a isto tako i svojim roditeljima na daru života koji su im dali.

Prvoj Svetoj pričesti pristupili su:

1. Anamarija Idžanović
2. Matea Ivanišević
3. Ana Lovrić
4. Noa Nekić
5. Andrija Ružička
6. Ema Smolčić
7. Stjepan Špoljarić
8. Nikol Zalović
9. Gabrijel Drašković
10. Bruno Hećimović
11. Kimi Hećimović
12. Lara Hodak
13. Valeria Kapetanović
14. Karlo Krpan
15. Filip Prša
16. Petra Rukavina

ŽUPNIK PREČ. LUKA BLAŽEVIĆ PROSLAVIO JE 30 GODINA SVEČENIŠTVA

U srijedu 15. srpnja svečanim svetom misom u 18 sati župnik preč. Luka Blažević proslavio je 30 godina svećeništva. Na svetoj misi je suslavio i propovijedao generalni vikar biskupije mons. Marinko Miličević.

U svojoj propovijedi mons. Marinko čestitao je slavljeniku preč. Luki na slavlju tako velike obljetnice svećeništva koje je je jako bitno slaviti. Svećeništvo se isto treba slaviti poput godišnjice braka. Također je potaknuo vjernike da treba moliti za svoje svećenike jer nijedan svećenik ne može djelovati bez molitve svojih župljana i vjernika.

Preč. Luka Blažević, koji djeluje u Gospičko-senjskoj biskupiji rođen je 14. listopada 1963. u Carevu Polju u hrvatskom kraljevskom gradu Jajcu, u hrvatskoj katoličkoj obitelji Blažević, od oca Ljupka i majke Ivke r. Pilić kao peto od šestoro djece. Kao brojni Hrvati tih

krajeva u selidbi „trbuhom za kruhom“ sa svojom obitelji kao šestogodišnji dječak doselio se u Stare Jankovce 1969. godine. Tu su se udomačili, rasli u vjeri i domoljublju. Uključili su se u život župne zajednice, a dječak Luka od ranih nogu je ministrirao. U Starim Jankovcima završio je Osnovnu školu, a nakon toga dvije godine srednje škole završio je u Vinkovcima po ondašnjim programima

reformirane gimnazije. Kao plod obiteljske molitve i čvrste vjere u Luki se javio poziv za svećeničko zvanje pa je tako odlučio poći u tadašnje biskupijsko sjemenište u Đakovu. Treći i četvrti razred gimnazije završio je u Đakovu gdje je maturirao 1983. godine. Poslije toga je kao ročnik poslan na odsluženje vojnog roka u Gornji Milanovac i Titove Užice. Kao mnogi bogoslovi i sjemeništarci prolazio je

iskušenja, ali nije se pokolebao u svom zvanju nego je ustrajno kročio prema svom cilju, svećeničkom pozivu. Po povratku iz vojske 1984. godine upisao je studij teologije u Đakovu. Poslije druge godine studija prešao je na bogosloviju u Rijeci gdje je postao kandidat tadašnje Riječko-senjske nadbiskupije. Nakon završetka teološkog studija za svećenika je zaređen u Senju 15. srpnja 1990. godine po polaganju ruku tadašnjeg nadbiskupa blagopokojnog dr. Antona Tamaruta. Na svoju radost i radost župne zajednice mladu misu slavio je 29. srpnja 1990. u Starim Jankovcima, dok je drugu misu slavio u svojoj rodnoj župi Jajce, 12. kolovoza iste godine. Na njegovoj mladoj misi propovijedao je bivši jankovački župnik Alojzije Asić, koji ga je i poslao u sjemenište, dok je u Jajcu propovijedao fra Zvezdan Linić.

Graditelj, obnovitelj...

Prva kapelanska služba preč. Luke bila je u župi Senj gdje je ostao do 1994. Kako je kao mladi svećenik živio u skučenom prostoru, sve darove ostavio je kod kuće u Starim Jankovcima: svećenička odijela, misnice i ostalo. Kad je srpski okupator protjerao Jankovčane, uništavao Jankovce, tako je kuća Lukinih roditelja okupirana i devastirana. Odjeću i darove koje je Luka dobio, okupatori su uništili, izrugivali se s njom, vješali je po drveću s povicima: „To je popovska kuća!“ U vrijeme Domovinskog rata nadbiskup Tamarut je preč. Luku rasporedio 23. kolovoza 1994. godine u opustošene i porušene župe: Lički Osik, Široka Kula i Lički Novi. Zatekao je srušene i uništene sakralne objekte, ranjeno stanovništvo, brojne poginule. To je bilo vrijeme kada je još pola župe bilo okupirano. No, unatoč teškoćama, preč. Luka je s

pouzdanjem u Božju providnost postupno i mukotrpno gradio i obnavljao sakralne objekte, a istodobno izgrađivao živu Crkvu, zajednicu vjernika. Nakon osnutka Gospičko-senjske biskupije 2000. godine, u raspodjeli službi preč. Luka je dobio jednu od odgovornijih, a to je vođenje biskupijskog Caritasa. Tu se posebno ističe njegov osjećaj za malog čovjeka, onoga koji je u nevolji i koji je potreban blizine i solidarnosti. Istodobno, preč. Luka nikada nije zaboravio svoju Slavoniju niti rodnu Bosnu. Neprestance spaja Hrvate, gradi zajedništvo i širi među vjernicima evanđelje prožeto konkretnom ljubavlju prema bratu čovjeku. Uz brojne aktivnosti u Caritasu, zatim u župama gdje djeluje, pokrenuo je župno glasilo „Providnost“, web stranicu župe te je 2010. godine započeo s izgradnjom Pastoralnog centra zbog pomanjkanja prostora za razne aktivnosti

od najmlađih do najstarijih. Pastoralni centar je dovršen i blagoslovljen u srpnju 2015. godine po rukama biskupa mons. Mile Bogovića.

Te iste godine predstavljena je knjiga Povijest župa Lički Osik i Široka Kula. Sljedeće godine 2016. izdana je također monografija 200 godina župe svetog Mateja Široka Kula povodom velike obljetnice župe u Širokoj Kuli.

Ove godine (2020.) preč. Luka Blažević primio je titulu začasnog kanonika u konkatedrali Uznesenja BDM u Senju jer je Lukin život prepoznat po posebnoj zauzetosti u svećeničkom pastoralu u župama u kojima djeluje tako i u promicanju evanđeoskih vrijednosti na planu biskupije.

Slavljeniku čestitamo na 30 godina svećeništva te želimo još puno plodonosnog rada na njivi Gospodnjoj!

PROSLAVA DANA POBJEDE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI, DANA HRVATSKIH BRANITELJA I GOSPE SNJEŽNE

U srijedu 5. kolovoza u crkvi sv. Mateja u Širokoj Kuli slavili smo Gospu Snježnu, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan Hrvatskih branitelja. Svečanu svetu misu u 10 sati predvodio je vlč. Borna

Puškarić (novoimenovani župnik župe sv. Blaža u Zagrebu) u suslavlju s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem i preč. Nikolom Turkaljem. Prvo čitanje na svetoj misi čitala je Ivana Đapić. Psalam je pjevala

Lucija Orešković. a molitvu vjernika pročitale su Lucija i Marta Butković. Misno slavlje sviranjem je animirala Jelena Orešković. Iza svete mise župnik je predvodio molitvu pokraj spomenika za sve žrtve.

PROSLAVA MALE GOSPE U BUNIĆU

Svetkovina Rođenja Blažene Djevice Marije svečano je u utorak 8. rujna proslavljena u Župi Rođenja BDM u Buniću koncelebriranim misnim slavljem koje je predvodio župnik Donjeg Lapca Dino Rupčić.

Misu je predvodio u koncelebaciji s generalnim vikarom Gospičko-senjske biskupije mons. Marinkom Milčevićem, kancelarom i biskupovim tajnikom vlč. Mišlom Grgurićem, župnikom Korenice i Bunića mons. Milom Čančarom, župnikom Ličkog Osika preč. Lukom Blaževićem i pastoralnim pomoćnikom u župi Plitvice don Jozom Kajićem, SDB. Pjevao je župni zbor iz obližnje Korenice.

Vlč. Rupčić na početku homilije pojasnio je nastanak današnjeg blagdana koji svoje početke ima u Jeruzalemu u 5. stoljeću. Tada je na mjestu gdje je prema

predaji stajala Marijina rodna kuća sagrađena crkva na čast sv. Ane, Marijine majke. Kao spomen na tu posvetu razvio se blagdan Male Gospe, najprije na kršćanskom Istoku, a od 7. stoljeća i na Zapadu.

„Za crkveni kalendar karakteristično je da se za kalendarske spomendane svetaca uzima njihov ‘rođendan za nebo’, to jest njihov dan preminuća. Postoje samo tri blagdana kada slavimo početak zemaljskog života: Isusovo rođenje na Božić, Rođenje Ivana Krstitelja i Marijino rođenje. Drugim blagdanom slavi se i završetak njihova života kako se to slavi i kod drugih svetaca. To je zbog posebne uloge koju su u Božjem djelu spasenja imale te tri osobe. Ivan je bio zvijezda, Marija jutarnja zora, a Kristovo rođenje sunčev izlazak“.

Marija je svojim ponašanjem odgovorna prema

svome zaručniku Josipu koji još nije upoznao Mariju a ona je već ostala trudna. Marija je svojom brigom pokazala odgovornost u odgoju svoga sina Isusa. Ona odgovorno i danas prati sve nas svojim zagovorom. Dolazi u svako srce koje je potrebno njezinog zagovora. Dolazi u svako srce nas svoje djece. Potrebno je da kao vjernici nasljedujemo Mariju u krepostima njezina života“, zaključio je vlč. Rupčić.

Na kraju mise vjernici i svećenici obišli su zavjet oko župne crkve noseći sliku Blažene Djevice Marije, proseći od moćne Majke zagovor za sebe i potrebe svojih bližnjih. Nakon mise vjernici su se zadržali ispred župne crkve u kratkom druženju.

IKA

PROSLAVA MATIJEVA U ŠIROKOJ KULI

U ponedjeljak 21. rujna u crkvi sv. Mateja u Širokoj Kuli svečano je proslavljen župni patron sv. Matej. Svečano koncelebrirano misno slavlje u 17 sati predvodio je župni vikar iz Gospića vlč. Domagoj Tujmer. Uz domaćeg župnika preč. Luku Blaževića u koncelecijaciji su sudjelovali generalni vikar biskupije mons. Marinko Miličević, ekonom biskupije preč. Nikola Turkalj, župnik iz Korenice mons. Mile Čančar, gospićki župnik vlč. Mario Vazgeč, župnik perušički vlč. Mile Šajfar, don Nikola Tokić iz Biograda i vlč. Marko Dominić iz Zagreba.

Ova proslava na neki način okuplja sve Kuljane koji su raseljeni diljem naše Domovine te na taj način dolaze na svoju rodnu grudu slaviti Gospodina i družiti se sa sumještanima kojih je ostao mali broj.

O sv. Mateju, koji je u puku popularan svetac, osim iz Evanđelja ne zna se mnogo. Vrlo je važan izvještaj crkvenog povjesničara Euzebija koji kaže da je Matej prije svog polaska na daleko misijsko putovanje propovijedao najprije Hebrejima, te im je napisao Evanđelje na aramejskom jeziku, kojim su tada Židovi u Palestini govorili. Izvornik Matejeva evanđelja nije sačuvan, već samo grčki prijevod. Najstarija svjedočanstva i predaja Crkve pretpostavljaju da je prijevod u potpunosti vjeran

izvorniku. Istovjetnost je potvrdila i Papinska biblijska komisija 19. lipnja 1911.

Matej je pisao svoje evanđelje za Židove u Palestini

koji su bili dobro upućeni u Sveto pismo Staroga zavjeta. Njima je htio dokazati da je Isus Bogom obećani Mesija, te da se u njemu ostvaruju i obistinjuju sva starozavjetna proročanstva i obećanja. Ta je značajka očita za Matejevo evanđelje od početka do kraja. Rodoslovljem na početku dokazuje da je Isus Davidov potomak po tijelu. Djevičansko Isusovo začecje obistinjuje Izaijino proročanstvo, a rođenje u Betlehemu Mihejino. I tako redom.

Iako se o Evanđelju sv. Mateja može mnogo pisati, a i pisano je, ipak o njegovu životnome putu poslije razlaza apostola ne zna se gotovo ništa, pa ni kamo je pošao naviještati Radosnu vijest. Nije poznato ni mjesto, ni vrijeme njegove smrti.

Od 954. godine njegove relikvije nalaze se u Salernu. Jedno su se vrijeme te relikvije, zbog teških prilika, čuvali sakrivene pa su pomalo pale i u zaborav. Ponovno su pronađene oko god. 1080. i položene u crkvu

podignutu njemu u čast. Vjernici iz Kampanije u salernitanskoj katedrali još i danas časte relikvije prvog evanđelista.

Evanđelje se sv. Mateja naziva i "crkvenim" evanđeljem. A to je zato što, opisujući pet velikih govora, opisuje i pet velikih koraka u oblikovanju Božjega kraljevstva, pokazujući na taj način poseban interes za unutarnji život Crkve i onim što će se događati u crkvenoj zajednici.

Matejev kip ili sliku nalazimo u mnogim crkvama, najčešće zajedno s ostala tri evanđelista. U ruci drži knjigu, koja je znak da je napisao Evanđelje. Likovni umjetnici uz Mateja često stavljaju lik anđela, što mu je među evanđelistima i znak raspoznavanja, jer uz Marka je lav, uz Luku govedo, a uz Ivana orao. Zaštitnik je grada Salerna i Trier (Njemačka), carinika, poravnika, bankara, zaštitara, brokera, računovođa i knjižničara.

SVJEDOČANSTVO MLADOG OBRAĆENIKA

Od ranog sam djetinjstva živio u teškom grijehu, a onda sam odlučio dati priliku Bogu...

Moje obraćenje započelo je krajem osnovne škole. Prije toga imao sam neka pozitivna iskustva s Bogom, kao što je bio osjećaj „olakšanja“ nakon prve svete ispovijedi u trećem razredu osnovne škole. No, to nije bilo dovoljno da povjerujem.

Kada sam imao sedam godina, moji su se roditelji rastali. Otada sam živio bez oca s kojim nisam bio ni u kontaktu. Prihvatio sam to, nesvjestan koliko će utjecati na donošenje nekih mojih odluka. Odlučio sam biti sam svoj šef i već sam s osam godina smisao pronašao u zabavi i uživanju. To me je dovelo do toga da sam od ranog djetinjstva živio u teškom grijehu. Radio sam sve što sam htio, uzore sam pronalazio u onima koji su prednjačili u nemoralu jer su mi se oni tada činili najsretnijima. U jednom sam trenutku odlučio dati priliku Bogu i otvorio Novi zavjet koji započinje s Isusovim rodoslovljem. Stao sam otprilike na sedmom koljenu. Tada sam izmolio svoju prvu iskrenu molitvu: „Bože, ja ne vjerujem da ti postojiš. No, ako mi dokažeš – vjerovat ću“. Potom sam odložio Novi zavjet. Nakon toga zapao sam u teški grijeh. Droga, alkohol, kriminal, djevojke... Zanimljivo je bilo da sam tada promatrao generacije koje je takav način života odveo u propast; mnogi su moji tadašnji prijatelji i poznanici i danas teški ovisnici, kriminalci a neki su preminuli. To me je dovelo do toga da sam strašno potonuo; pao sam osmi razred, završio u popravnom domu – Zli se je umiješao u moj život. Imao sam paranormalna iskustva koja su mi otvorila oči da shvatim da postoji nešto više. Đavao mi je ponudio da mu predam svoju dušu u zamjenu za bogatstvo, što mi je bilo primamljivo jer sam Crkvu percipirao kao „nekoliko bakica koje mole krunicu“, zbog čega mi je bila odbojna. Na njegovu žalost previše me je zastrašio i odlučio sam Bogu dati priliku.

Počeo sam čitati Novi zavjet i čitanje Biblije postalo mi je glavnom zanimacijom. I dalje sam živio u teškom grijehu te sam morao pronaći rješenje kako da na pošten način dođem do novca kojim bi financirao takav život. Kada sam imao 16 godina počeo sam s najboljim prijateljem organizirati zabave za mlade u noćnim klubovima, i već nakon nekoliko mjeseci organizirali smo događaje na kojima su se okupljale tisuće mladih i posao se je proširio na većinu hrvatskih gradova. No onda se je počelo događati nešto genijalno. Naime, svaki puta kada bih teško sagriješio osjećao sam se jako tjeskobno – toliko da nisam mogao normalno funkcionirati. To se je loše odrazilo na posao pa sam morao izbjegavati teške grijehe da bi naši pothvati bili uspješni, ali isto tako da bih mogao normalno živjeti jer je tjeskoba bila neizreciva. Tako sam padao u grijeh i odmah trčao na ispovijed, ali pošto sam nastavio čitati Evanđelja otvarale su mi se oči. Uskoro sam krenuo s čitanjem Pavlovih poslanica i Bog mi je tada otvorio oči te sam shvatio da je i ono čime se bavim grijeh. Tada sam taman uspio prestići konkurenciju, čekala me je jako uspješna godina i bilo mi je teško donijeti tu odluku. No, Božjom milošću i strahom od Božjeg suda ako izaberem biti neposlušan, odlučio sam prestati i vjerovao sam Bogu da ću naći nov način zarade. **NAJBOLJE ŠTO MI SE DOGODILO U ŽIVOTU** Sada kada pišem ovo svjedočanstvo, divim se Božjoj mudrosti koja je tako dobro upravljala mojim životom. Dva mjeseca nakon što sam otkazao turneju, Bog me je doveo na seminar Kristofora i preko voditelja mi je direktno progovorio te me je „novo rodio“. Bio sam spreman za čudesno putovanje vjere i hod s Bogom. Moje iskustvo s Duhom Svetim bilo je slično onom koje su apostoli imali na Pedeseticu. Nakon mene se je i moj najbolji prijatelj obratio i potpuno predao život Bogu, a danas je student teologije. Otada je prošlo više od dvije godine i mogu reći da sam presretan što sam odlučio slijediti Krista. Život s Bogom, iako zna biti težak zbog progonstava, puno je bolji od sjaja i blještavila koje nudi svijet. Njegova milost i čudesa prate me svakim danom mog života i nikad neću požaliti što sam prihvatio Njegov poziv jer je **ON NEŠTO NAJBOLJE ŠTO MI SE JE DOGODILO U ŽIVOTU.**

Izvor: book.hr

DAROVİ ZA CRKVU OD ZADNJEG BROJA PROVIDNOSTI

Branimir Mikić – Lički Osik – 50 €

Ankica i Vlade Ajduković – Zagreb – 5000 kn

Ane Nane Lisac – Mušaluk – 200 kn

Rasim Seidić – Gospić – 200 kn

Jure Lukac – Gospić – 1500 kn

Ivan i Zora Orešković – 200 kn

Manda Gara Perković – Urije – 100 kn

Katarina Nikšić – Novi Vinodolski – 200 kn

Lucija Butković – Lički Osik – 200 kn

Frane Bruketa – Križišće – 150 kn

N.N. – 100 kn

Milan Rendulić – Vukšić – 200 kn

N.N. – 400 kn

Nikola i Dragica Sokolić – Budak – 200 kn

Martina i Ivan Jerković – Lički Osik – 1000 kn

Manda Gara Perković – Urije – 200 kn

Stjepan Grospić – Gospić – 50 €

Joja i Nada Jurković – 200 kn

Nikola Nikšić Nina – Vukava – 100 €

POSVETNA MOLITVA SVETOM JOSIPU

**O, slavni patrijarše i zaštitniče Crkve, Sveti Josipe!
O, djevičanski zaručniče Blažene Djevice Marije, Majke Božje!
O, čuvaru i djevičanski oče utjelovljene Riječi!
U prisutnosti Isusa i Marije, danas te izabiremo za svoga oca,
skrbnika i zaštitnika.**

**O, veliki sveti Josipe, koga je Bog učinio glavom Svete obitelji,
primi nas, molimo te, iako krajnje nedostojne, da budemo članovi
tvoga „Svetog Doma“.**

**Predstavi nas svojoj Bezgrješnoj Zaručnici; zamoli je da nas posvoji
kao svoju djecu. Moli zajedno s Njom, da stalno mislimo na Isusa
i vjerno mu služimo do kraja života.**

**Ti, koji si „strah zlih duhova“, zaštitni nas od zla, umnoži nam
kreposti,
i pomози da ni na koji način ne uvrijedimo Boga.**

O, naš duhovni oče, posvećujemo se tebi.

**U vjernom nasljedovanju Isusa i Marije,
stavljamo sebe i sve svoje brige pod Tvoju skrb i zaštitu.
Tebi, kao i Isusu i Mariji, posvećujemo sebe, naše obitelji, našu
župnu zajednicu, Biskupiju i sav naš narod.
Posvećujemo naš duhovni i materijalni napredak.**

**Ne ostavi nas, nego nas posvoji kao sluge i djecu Svete obitelji.
Bdij nad nama u svakom trenutku, posebno u času naše smrti.
Moli za našu zemlju, da nađe smilovanje i spas kod Gospodina.
Utješi nas i ojačaj prisutnošću Isusa i Marije,
da bismo s vama mogli cijelu vječnost hvaliti i klanjati se
Presvetome Trojstvu. Amen.**

Sv. Josipe, moli za nas.

